

342.91

L. n. v.

ЗАКОН

О
ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА

У ЗАКОНУ

О
ГРАЂАНСКОМ СУДСКОМ ПОСТУПКУ

ОД 20. ФЕБРУАРА 1865.

БЕОГРАД

ШТАМПАНО У КРАЉЕВСКО-СРПСКОЈ ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ
1898.

17 X
1865

Уведено у нови инвентар бр. 2339
1 јануара 1942 год.
Београд.

ЗАКОН

О

ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА

У ЗАКОНУ

О

ГРАЂАНСКОМ СУДСКОМ ПОСТУПКУ

ОД 20. ФЕБРУАРА 1865.

БЕОГРАД

ШТАМПАНО У КРАЉЕВСКО-СРПСКОЈ ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ
1898.

МИ
АЛЕКСАНДАР I
по милости Божјој и вољи народној
Краљ Србије

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НА-
РОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И
ПОТВРЂУЈУМО

ЗАКОН

О
ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
У ЗАКОНУ

О ГРАЂАНСКОМ СУДСКОМ ПОСТУПКУ

ОД 20. ФЕБРУАРА 1865.

У §-у 403-ем, на крају додаје се:

Ово полицијска власт мора извршити истог дана, кога је за забрану примила судски налог, или најдаље сутра дан, ако је удаљеније место на коме се забрана извршити има. Само правилан рад на ранијим забранама може правдати доцније извршење које забране.

§ 404-том додаје се:

При процени узима се да ствар има онолику вредност, по коју би се она по њеном стању у време пописа и процене, обично продати могла.

*Ј. В. 1,
38825*

За довољно обезбеђење закон сматра: кад пописане и тако процењене ствари имају један пут и по онолику вредност колико је потраживање које се има да обезбеди (§ 845. грађ. законика, по коме покретне ствари вреде као обезбеда за две трећине своје вредности).

Сабрана вредност свију пописаних и процењених ствари, на дну списка пописа и процене, исписаће се и словима.

Списак потписују и процениоци, који се и овде одређују према §-у 466 а., и то на списку оверава чиновник који попис врши.

Процениоци одговарају солидарно за вредност, коју су ствари одредили.

У §-у 464-ом, после првог одељка, додаје се:

Рок се овај рачуна од дана кога је извршна власт примила судски налог за извршење, или кога јој је на извршење поднесена извршна судска пресуда.

У §-у 466-ом:

У првом одељку његовом после речи: „томе ће“ додаје се реч „полицијска“ и изоставља се реч „вештацима“.

После другог одељка (замене од 7. маја 1868.) додаје се још овај одељак:

Но кад је случај, да се покретна ствар, која је за обезбеду означена, налази у државини самог овог појављеног господара; као и кад код непокретности појављени господар за доказ своје својине поднесе тапију, извршну судску пресуду, поравнање пред судом које се по закону равна извршној пресуди, или другу коју пуноважну јавну исправу — власт ће упутити на парницу повериоца, који ово право својине оспорава.

После §-а 466 долазе ови нови параграфи:

§ 466 а.

При попису биће три процениоца, који ће пописане ствари одмах проценити. Процениоце одређује

власт, која попис врши, од људи поштенних, имућних и колико је могућно стручних.

Процениоци имају дневницу до пет динара, према пробављеном времену коју им исплаћује сама извршна власт првенствено из новаца од имања које су процењивали. А ако не дође до продаје пописаног имања, онда се ово неће предати дужнику док дневнице процениоцима не исплати.

Ко се без довољног оправдања не би хтео примити проценилачке дужности, или ко проценилачку дужност не би уредно вршио, тога ће извршна власт казнити са 20—100 динара на корист државне касе и одмах поставити на његово место другога.

Дужности процениоца не морају се примити лица у државној и општинској служби.

§ 466 б.

Пописано и процењено имање, било покретно било непокретно, одмах о попису одузима се од дужника и предаје стараоцу на руковање, свакад, сем случаја кад поверилац изриком у акту при тражењу пописа захтева да имање остане при дужнику, и случаја, ако непокретно имање при процени износи вредност предвиђену у II-ом ставу § 404. овог закона. Стараоца именује поверилац, а ако га поверилац не именује, бира га сама извршна власт онако како је речено за процениоце.

Овај старалац односно пописаног имања има сва права и дужности стараоца стечајне масе. Њему издаје власт уверење да је старалац.

Старалац има право и на награду. Награду одређује и исплаћује сама извршна власт првенствено из новаца од имања којим је старалац руковао. Код имања које приход доноси, награда је према величини имања од 1 до 5% од чистог прихода; а код имања које приход не доноси, награда је према величини

имања од 1 до 3% кад се имање прода или кад старалаштво постане непотребно.

Рачун и наплаћени новац старалац је дужан полагати извршној власти најдаље за пет дана по истеку сваког месеца.

Стараоца, који то не би чинио, или који би иначе неуредан био, власт ће од старалаштва разрешити и поставити другога. Такав старалац губи право и на награду.

Ко се без довољног оправдања не би хтео примити старалачке дужности, тога ће извршна власт казнити са 50—100 динара на корист државне касе и одмах поставити другога.

Лица у државној и општинској служби не морају се примити старалачке дужности.

§ 467-ми укида се.

§ 468-ми замењује се овако:

Ако је дужник умро без пунолетног наследника, или га је нестало, или је осуђен на робију или заточење, позваће се његови стараоци. Ако су стараоци непознати, писаће се старатељском судији, да их именује. А ако ни за петнаест дана, од како је судији за то писано, одговор не дође, извршна власт, у споразуму са кметом места у коме је имање, или и сама, поставиће дужнику само за овај посао заступника, с којим ће се пресуда извршити.

Овако ће се за овај посао поставити заступник и у случају кад се само не зна где је дужник ни ко му је заступник, или се он крије, или неће да буде при попису.

У акту, којим се овај заступник поставља, свагда ће се казати зашто се ово чини.

У §-фу 469-ом последњи одељак укида се.

У §-фу 471-ом мења се тачка 4-та, а, и гласи:

Земљоделцу један плуг, једна кола, два вола, или два бивола, или два теглећа коња, кобила са ждробетом до године дана, крава или биволица са те-

летом односно биволчетом до године дана, десет оваца, пет свиња, пет коза, мотика, секира, будак, коса и толико хране, колико је за њега, породицу и стоку потребно до нове хране. Поред тога на сваку пореску главу, била она од данка ослобођена или не, ако јој је само главно занимање земљодељство, живела она у селу или вароши, пет дана земље, рачунећи дан на 1.600 кв. хвата, била земља чиста, под гором, воћем или виноградом, заједно са необратим њеним плодом. Исто тако и кућа са зградама и плацем до једног дана орања.

Но ако би се што од овога имања продало земљоделцу за наплату пореза, приреза и других општинских трошкова, као и кривичних осуда, па би по измирењу сума за које је у овим случајима продаја извршена нека сума преостала, онда се тај преостатак не може употребити за измирење других поверилаца него ће се предати земљоделцу чије је имање продато и то тек онда, кад власти донесе доказе да је за тај новац купио друго такво имање.

Суме преостатка испод 20 динара предају се дужнику.

У истом §-фу тачки 7-мој на крају додаје се:

Више од половине плате или пензије не може се у попис узети, баш и кад би то дужник одобрио, или раније у залогу дао. Изузима се од овога само случај у §-у 58-ом закона о чиновницима грађанског реда.

У §-у 472-ом у првом одељку после речи „одмах“ додаје се: „а најдаље за осам дана“, а речи: „је дужна“ замењује се речима „дужна је“.

У §-у 472. други одељак мења се и гласи:

Суд је дужан најдаље за петнаест дана од дана примљеног тражења, послати о томе тачан извештај, а у примедби интабулационог протокола забележиће, кога је дана то учинио и под којим бројем. Од овога времена, суд ће у смотрењу преноса ових ствари по-

ступити онако, као што је прописано за пренос непокретности под интабулацијом.

У §-у 473-ем први одељак мења се и гласи:

Ствари које се могу укварити, или на одржање којих се мора трошити, макар се и дужник примио чувања и трошка, морају се продати најдаље за десет дана од дана пописа.

§ 475-ти мења се и гласи:

Од дана првога огласа до дана продаје (не рачунајући дане огласа и продаје, како за покретне тако и за непокретне ствари) мора да прође бар:

1) петнаест дана ако ствари не вреде више од хиљаду динара, и

2) тридесет дана ако ствари вреде више од хиљаду динара.

У §-у 476-ом:

Речи „гроша пореских“ замењују се речју „динара“.

На крају после речи: „преко новина“ додаје се још: „и то три пут“, а затим додаје се још овај одељак:

Таксе за оглас полаже унапред поверилац који је тражио извршење. Ако је поверилаца више, онда они ове таксе полажу заједнички. Из продајне цене таксе се после првенствено исплаћују ономе, који их је био положио.

У §-у 477-ом додаје се као други одељак:

Границе имања морају бити означене суседним имањима по имену њиховом и њихових сопственика, и метрима у свакој страни или од прелома до прелома.

§ 478-ми замењује се и гласи:

Извршна власт дужна је да за времена, а свакојако бар на четири дана пре дана продаје, позове на продају: дужника, интабулисане или прибележене повериоце на имању које се продаје (до дана судског извештаја о теретима § 472.), повериоце који су извршење тражили, процениоце имања које се продаје,

смеснике ако се продаје смесничка или заједничка ствар.

Ако се ма коме од ових лица из ма кога узрока не могне позив за продају на време предати или саопштити, извршна власт поставиће такоме заступника и заступнику продају саопштити, назначивши у постављању зашто је тако урадила.

Овоме заступнику, као и ономе из §-а 468-ог, припада дневница од пет динара, која му се исплаћује првенствено из продајне цене.

Јавне касе, као повериоци, позивају се на продају службеним путем. На позив овај мора се одмах одговорити да је примљен, но продаја ће се извршити и ако овог одговора не би било.

У случају стечаја поступа се по одредбама закона о стечајном поступку.

После §-а 478-ог долази:

§ 478. а.

Извршење пресуде, или и саму одређену или предузету продају имања дужникова ради извршења пресуде, све док продаја није свршена, може обуставити само поверилац који је извршење тражио. А ако је таквих поверилаца више, онда се ово обустављање може учинити само на захтев њих свију.

У §-у 481-ом, други одељак (допуна од 14. Јула 1878-ме у зборнику ЗЗ. на страни 58) замењује се:

Положена кауција враћа се одмах по свршеној продаји свима осталим надметачима осим онога на коме је имање остало. Ако продаја остане у снази и купац цену положи, кауција ће му се при полагању цене урачунати у цену или вратити. А ако продаја остане у снази, а купац цену не положи, него буде нова продаја имања на његову штету по §-у 484-ом, кауција ће се употребити на измирење трошкова око нове продаје и штете ако штете буде, што би се на новој продаји добила цена мања.

У §-у 484-ом, на крају после речи: „на трошак и штету купца“ додаје се: „и то најдаље за месец дана“.

У §-у 489-ом, између другог и трећег одељка, додаје се овај одељак:

Суд је дужан да са продатог имања скине попис, интабулације и остале терете и да купцу изда тачију најдаље за месец дана кад од извршне власти добије извештај о продаји са описом граница.

У §-у 490-ом додаје се овај други одељак:

И за позив на нову продају овог првашњег купца вреди оно што је речено у §-у 478-ом.

После §-а 500-ог долази:

§ 500 а.

Чиновника, коме је дужност да ради на извршењима забрана и пресуда, ако када треба и како треба не изврши ма коју одредбу овога закона о извршењима, Министар Унутрашњих дела казниће губитком плате од 15 дана до три месеца. Ако за неправилан рад оваког чиновника има кривице и до његовог старешине, и он ће се овако казнити.

Осим тога овакви чиновници одговарају и за штету и трошкове, које својим неправилним радом проузрокују, о којима ће судити редовни судови. Тражења оштећених, упућена Министру Унутрашњих дела, за одобрење да могу оваке чиновнике суду тужити сматраће се за хитне ствари и одмах решавати.

Све ово вреди и за оног чиновника, који ради на „Српским Новинама“ и коме је дужност да брине да огласи о продајама буду на време и уредно штампани — ако ови огласи не буду на време и уредно штампани и особито ако због овога буде продаја одложена или уништена. Само за казну и за одобрење за тужбу суду за њега ће бити надлежан Министар Просвете и Црквених Послова.

Тако исто све ово вреди и за оног чиновника, који од стране јавне касе не би одмах одговорио на саопштење продаје (§ 478.).

§ 501. замењује се и гласи:

Јавна продаја неуредна је:

1., При којој не буде поступљено по §§ 466, 468, 471, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481 и 486. и

2., При којој су надметачи били у договору, да се само за једнога надмећу тако, да правога надметања није ни било.

У §-у 502-ом, додаје се:

У првом одељку, на крају, после речи: „надлежном суду“ речи: „рачунаћи од дана продаје“.

Други одељак изоставља се.

У §-у 503-ем, тачки другој, остају само речи:

2., „кад је продаја била“, — а све друго изоставља се.

У §-у 507-ом, место другог одељка (допуна од 19. Априла 1885., у зборнику 41., на страни 140), долази овај:

Но кад има тужбе за уништај продаје, онда ни купац неће цену полагати у року, који је за то остављен §-ом 483-им. У овом случају купац ће цену бити дужан положити у року од три дана пошто му се саопшти да је извршна судска одлука, којом је и по тужби продаја оглашена за снажну.

У §-у 509-ом додаје се други одељак:

Нова продаја мора се одредити најдаље за десет дана од добивеног извешћа.

Овај закон о изменама и допунама у закону о грађанском судском поступку ступа у живот од дана кад га Краљ потпише.

Препоручујемо Нашим министрима правде и унутрашњих дела да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо

да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

14 јула 1898 год.
у Нишу.

(М. П.)

Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,

К. Н. Христић С. Р.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

Министар правде,

К. Н. Христић С. Р.

Министар
унутрашњих дела,

Јевр. А. Андоновић С. Р.

Јив. б.
38825